

Arrest

nr. 349 218 van 25 juni 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. TRIGAUX
Adolphe Lacomblélaan 59-61/5
1030 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 14 december 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 26 november 2025 houdende het overdrachtsbesluit (bijlage 26^{quater}).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, oud, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 mei 2026 met toepassing van artikel 39/73, oud, van voormelde wet.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De Raad heeft in een beschikking van 21 mei 2026 geoordeeld dat het niet is vereist dat de partijen nog mondelinge opmerkingen voordragen en dat het beroep door middel van een loutere schriftelijke procedure kan worden verworpen op volgende grond:

“De bestreden beslissing betreft een overdrachtsbesluit (bijlage 26^{quater}) op datum van 26 november 2025.

In het administratief dossier bevindt er zich een document van de verwerende partij op datum van 5 januari 2026 waarin de verwerende partij uiteenzet dat de verzoekende partij heeft aangegeven te willen terugkeren naar Oman, waar hij over een verblijfsvergunning beschikt, en niet naar Italië, zijnde verantwoordelijke Dublin lidstaat volgens de bestreden beslissing.

Voorts bevindt er zich in het administratief dossier een e-mail op datum van 5 januari 2026 van de verzoekende partij aan de diensten van de verwerende partij waarin de verzoekende partij een kopie overmaakt van zijn verblijfsvergunning in Oman en waarin hij informeert naar concrete hulp bij zijn teugkeer naar Oman.

Gelet op bovenstaande elementen lijkt de verzoekende partij dan ook geen belang meer te hebben bij het beroep.”

In casu heeft geen van de partijen, binnen de in artikel 39/73, § 2, oud, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalde termijn van vijftien dagen na het versturen van voormelde beschikking, gevraagd om te worden gehoord.

Hieruit volgt dat de partijen op grond van artikel 39/73, § 3, oud, van de Vreemdelingenwet worden geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond.

Bijgevolg wordt het beroep verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig juni tweeduizend zesentwintig door:

M. EKKA,	kamervoorzitter,
----------	------------------

A. DECUYPER,	toegevoegd griffier.
--------------	----------------------

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A. DECUYPER

M. EKKA